

ЄНАЦЬКА Оксана Володимирівна

Випускниця
архітектурного
факультету (1989)

Засновник і головний архітектор
ТОВ «АКАНТ-ПЛЮС».
Викладач Хмельницького
кооперативного торговельно-
економічного інституту

Народилася 7 листопада 1966 р. у м. Золочеві Львівської області в родині робітників. З раннього дитинства любила малювати, ліпити з пластиліну, слухати музику. Закінчивши середню школу, обрала творчу професію і вступила на архітектурний факультет Львівського політехнічного інституту.

У 1989 р., отримавши диплом архітектора, разом із чоловіком Олександром поїхала до м. Хмельницького. Згодом працювала в інституті «Хмельницькагропроект». У 2008 р. обійняла посаду головного архітектора ПП «Меганом» та ПМП «Монтажник». У 2011 р. створила ТОВ «АКАНТ-ПЛЮС». За час роботи підприємства спроектовано такі типи архітектурних об'єктів: офісні приміщення, торговельні центри, житлові будинки, школи, готельні комплекси, банки, храми, автозаправні станції.

З 2013 до 2015 р. працювала головним спеціалістом відділу Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження України у Хмельницькій області.

Сьогодні обіймає посаду головного архітектора у ТОВ «АКАНТ-ПЛЮС» та викладача у Хмельницькому кооперативному торговельно-економічному інституті (навчальна дисципліна «Громадське будівництво»).

Оглядаючись у минуле з вершини сьогочасності, Оксана Володимирівна з великою радістю згадує студентські часи. Роки навчання пов'язані з творчими проектами під керівництвом викладачів інституту: І. Гнеся, І. Дончака, Л. Лучко, Р. Рудика, Р. Липки, В. Якубовського та ін.; роботою в студентському проектно-конструкторському бюро (СПКБ). Назавжди запам'яталися веселі будні в студентському гуртожитку № 10 на вул. Похилій. У його стінах Оксана Володимирівна зустріла свого майбутнього чоловіка — тоді студента енергетичного факультету Олександра Олексійовича Єнацького. Він народився в с. Вовча Гора Хмельницької області в сім'ї інженера та робітниці. У 1982 р., після закінчення школи та профтехучилища, вступив до Львівського політехнічного

інституту на енергетичний факультет. У 1987 р. молодий фахівець поїхав працювати у м. Харків. Нині обіймає посаду директора ТОВ «АКАНТ-ПЛЮС».

Львівський політехнічний інститут став дуже дорогим для подружжя, адже за часів навчання у цьому величому виші в Оксани Володимирівни й Олександра Олексійовича народився старший син Артур (1989). Згодом з'явився на світ молодший син Антон (1991).

Творча атмосфера архітектурного факультету відіграла вирішальну роль у житті сім'ї Єнацьких. Сини Артур і Антон змалку виявляли неабияку схильність до малювання та ліплення. В маленьких ручках Антона сірий пластилін умить перетворювався на голову буйвола чи смішної мавпочки, а в Артура з аркуша білого паперу вилітав, сумно оглядаючись на рідне гніздо, лелека. Закінчивши школу, Артур та Антон вирішили продовжити сімейну традицію і вступили до архітектурного факультету Львівської політехніки. Під час навчання брали активну участь у проектах матері, співпрацювали з ТОВ «АКАНТ-ПЛЮС».

Закінчивши навчання, Артур і Антон повернулися у м. Хмельницький. Вони продовжують справу батьків, нині працюють архітекторами у ТОВ «АКАНТ-ПЛЮС», генеруючи креативні ідеї та висловлюючи нестандартні погляди з приводу архітектурних проектів.

Життєвим кредо Оксани Володимирівни стали слова: *«Архітектура — це музика, яка на мить зупинилася. Наше завдання — продовжити її звучання у нових творах».*

О. О. Єнацький

А. О. Єнацький

А. О. Єнацький